

Dalarnas västligaste hassel

Lillebeth Frödin, Malung

Ända sedan jag fick höra talas om att det skulle finnas hassel och lind i Öjsberget har jag varit besatt av tanken att hitta dessa igen. Jag har Öjsberget som blickfång när jag tittar ut genom fönstret och jag har ofta tänkt var, på vilken höjd och hur långt åt nordöst.

Med hjälp av Henrik Waldéns inlägg i Svensk Botanisk Tidskrift 1954, kartbladet, samt funderingar över diabas- och sandstensförekomst och även temperaturmätningar på olika höjd, så lyckades vi komma fram till rätt plats. Den 15 augusti en varm dag gick vi in nedanför de brantaste partierna och lyckades hitta snåret av lind. Linden hade sällskap av rikligt med nattviol, blåsippor, konvalj, getrams, sötvedel, trolldruva, smultron m.m. Eftersom det var augusti månad var allt överblommat, så juni -96 blir nästa besök. Temperaturmätningar låter väl avancerat, men det är Jonas, min man som läser naturgeografi och skriver en uppsats i detta ämne, som bidragit med kunskaper om temperaturförhållandena och på vilka nivåer diabas- och sandstensrasbranterna finns. Det var inte alls promenadvänligt i den här sluttningen - ibland fick vi krypa på alla fyra. Jag var enormt nöjd med vad jag sett den här dagen, men var fanns hasseln?

När vi kom hem fick vi besök av vår son Sam och han blev lika intresserad av att göra ett besök i rasbranterna. Nästa dag, den 16 augusti, gick vi upp på Öjsberget igen. Vi hade sett blåbär och hallon som vi tänkte plocka och något försök att hitta hassel orkade vi inte med den dagen. Sam följde med, men han gick in på ett hygge och försvann i nordöstlig riktning. Efter ett par timmars bärplockande träffades vi igen. Sam hade inte plockat bär, utan ägnat sin tid åt att hitta hassel, och visst - han lyckades. Vi åkte hem och tittade i alla floror som jag har, sedan ringde jag Pell-Algot och han kom. En snabb blick på kvisten på bordet, och Algot säger: "Javisst är det hassel".

Hasseln finns kvar i sluttningen däruppe och det känns bra att veta att den fortfarande lever. Det är vad jag vet 41 år sedan Waldén såg den sist. Den 26 augusti gick Sam med oss upp till hasseln igen. Detta för att jag skulle få se växtplatsen, så att vi ska kunna hitta dit igen.

Fakta om växtplatsen:

Malungs socken, Öjsberget, på 450 m.ö.h (13D8i0114), i övre delen av rasbrant åt Sydost. Måttligt ljusinsläpp. Sten och block i rasbranten består av sandsten, likaså den 10 m höga ovanförhängande klippan. Bergarten längre upp mot toppen består av diabas. Materialet på växtplatsen är mer finkornigt, blandat med block och sten. Skuggning från omkringstående träd, björk, gran, tall, rönn, sälg samt en död asp. Örtrik näringskrävande markvegetation bestående av bl a bergglim, blåsippa, bergslök, sötvedel, getrams, svartbräken, smultron, tibast och liljekonvalj.